

ת"פ 29370/10/20 - מדינת ישראל ע"י נגד רמי מלאכי, יאיר יהודה שמש - נדון, אורטל לוי - נדונה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 29370-10-20 מדינת ישראל נ' מלאכי ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופטת מרב גרינברג המאשימה נגד הנאשמים	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד בן אסולין
		1. רמי מלאכי ע"י ב"כ עוה"ד גיא עין צבי 2. יאיר יהודה שמש - נדון 3. אורטל לוי - נדונה

גזר דין - הנאשם 1

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן **בשלוש עבירות סחיטה באיומים** לפי סעיף 428 סיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן-החוק) **ושיבוש מהלכי משפט** לפי סעיף 244 לחוק.

2. כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן, בין הנאשם 1 (להלן- הנאשם או הנאשם 1) לנאשמת 3 קיימת היכרות מוקדמת על רקע רומנטי. הנאשם 2, צעיר וגדול ממדים, הוא חברם המשותף.

בתקופה שבין החודשים אוגוסט לספטמבר 2020, קשרו הנאשמים קשר לסחוט באיומים גברים שונים במטרה לקבל מהם כספים, באמצעות שיטת הפעולה הבאה:

הנאשמים יצרו פרופיל פיקטיבי של צעירה המציעה שירותים מיניים בתשלום באתר צ'אטים באינטרנט. מי מהנאשמים התכתב עם הגברים השונים תוך התחזות לאותה צעירה, ושלח לגברים תמונות של בחורה שזהותה אינה ידועה, לבושה בבגדים חשופים ובבגד ים. בהמשך, קבע מפגשים עם הגברים השונים לצורך קיום מגע מיני;

בהתאם לתכנון המוקדם, במהלך האירועים וטרם שעת המפגש המיועד, הגיעו הנאשמים סמוך למקום המפגש והמתינו ברכב להגעת הגברים למקום. לצורך פיתוי והובלת הגברים למקום המפגש, שלחה נאשמת 3 הודעות קוליות לגברים תוך התחזות לצעירה הפיקטיבית. מיד לאחר הגעת הגברים למקום המפגש, ובטרם הפגישה, שלח מי מהנאשמים מסרון לגברים ודחקו בהם לברוח מהמקום בתואנה שאחיה של הצעירה גילה על אודות המפגש המתוכנן. כשביקשו להימלט, נאשמים 1 ו-2 יצאו מהרכב ומנעו מהגברים לעזוב את המקום. נאשם 1 איים עליהם, בנוכחות נאשם 2, בפגיעה בגופם

ובחייהם, תוך שהציג עצמו כאחיה של הצעירה, וטען כי הוא מסוכן ואלים, בעל עבר פלילי, ומקושר לעבריינים. כל זאת, במטרה להניעם לשלם סכומי כסף שונים.

באותן הזדמנויות, ובעת שאיים נאשם 1 על הגברים, עמד הנאשם 2 בסמוך אליו, במטרה להטיל מורא על הגברים, בעצם נוכחותו המאיימת. נאשמת 3 המתונה ברכב. נאשם 1 ליווה לבדו את הגברים למכשירי הכספומט הסמוכים למקום המפגש בכדי שימשכו סכומי כסף גבוהים. כתוצאה מכך, שילמו קורבנות הסחיטה לנאשמים כסף מזומן בסכומים שונים, והנאשמים חלקו את כספי הסחיטה.

בשיטת פעולה זו, פעלו הנאשמים בשלושה מועדים כנגד שלושה מתלוננים. המתלון מושא האישום הראשון הצליח להימלט מהנאשמים לסניף סופרמרקט קרוב והזעיק משטרה, מתלון מושא האישום השני, מסר לידיו של נאשם 1 2,000 ₪ והמתלון השלישי מסר לידיו של נאשם 1, 4,000 ₪.

3. ביום 12.9.21 הציגו הצדדים הסדר טיעון ביחס לשלושת הנאשמים, במסגרתו הוסכם כי יודו ויורשעו בעובדות כתב אישום מתוקן. עוד הוסכם כי נאשמים 1 ו-2 יופנו לתסקיר שירות מבחן והטיעון לעונש יהיה פתוח. נאשם 2 הורשע על פי הודאתו בשלוש עבירות סיוע לסחיטה באיומים, ביום 24.10.22 גזרתי את דינו למאסר בן 14 חודשים וענישה נלווית. נאשמת 3 הורשעה בשתי עבירות סיוע לסחיטה באיומים ונדונה, בהתאם להסכמת הצדדים, לארבעה חודשי עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי.

תסקירי שירות המבחן

4. בעניינו של הנאשם התקבלו מספר רב של תסקירים, חלקם בהליך המעצר. הנאשם לווה ע"י שירות המבחן תקופה ארוכה, מאז ששוחרר לגמילה בקהילה טיפולית. במסגרת הליך זה הוגשו שלושה תסקירים, בסופם לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית.

5. על פי התסקיר הראשון (21.6.22) הנאשם, בן 42, גרוש פעמיים ואב לחמישה ילדים מקשרים זוגיים שונים, מתגורר בבית אמו ואינו עובד. לחובתו מספר הרשעות קודמות בעבירות רכוש, אלימות וסמים. בהיותו בן 14 נשר ממערכת החינוך, חבר לחברה שולית והחל לצרוך סמים. לאורך השנים ניהל אורח חיים שולי והתמכרותו וצרך סמים מסוגים שונים לרבות אקסטזי, קוקאין וקריסטל. שירות המבחן התרשם כי מאופיין בדפוסים אימפולסיביים והתמכרותיים, סף תסכולו נמוך והוערך סיכון בינוני למעורבות בסיטואציות אלימות בעתיד.

באשר להליך הטיפולי- הנאשם שוחרר במסגרת הליך המעצר לטיפול ייעודי בהתמכרויות בקהילה טיפולית "הרטוב". כעבור כשנה בה טופל בקהילה, וטרם מעברו להמשך טיפול בהוסטל לנפגעי סמים, חלה רגרסיה בתפקודו עד אשר ברח וחזר לשימוש בסמים. כעבור פרק זמן קצר פנה ביוזמתו ליחידה העירונית לטיפול בהתמכרויות, הפסיק זמנית להשתמש בסמים והתמיד במפגשי הטיפול. במקביל השתלב בטיפול במרכז יום "בית חוסן" בנתניה. תחילה הקפיד והתמיד בהגעה למפגשים, שיתף פעולה עם גורמי הטיפול ותוצאות בדיקות שתן העידו על ניקיונו. עם זאת, מהתסקיר השני (19.10.22) עולה כי ההליך במרכז "בית חוסן" הופסק כעבור זמן קצר כיוון שמעד וחזר לשימוש בסמים. לבקשת שירות המבחן לשלבו פעם נוספת בהליך גמילה, לא מצאתי להעתיק (החלטתי מיום 24.10.22).

כעולה מהתסקיר הסופי (8.12.22) המשיך הנאשם להתמיד בטיפול הפרטני והקבוצתי ביחידה העירונית להתמכרויות ואף הביע רצון מילולי לשוב לקהילה הטיפולית "הרטוב", אך התקשה להפסיק להשתמש בסמים, נמנע מלהתייצב לבדיקות שתן בשירות המבחן, ודחה את המלצת גורמי הטיפול לשלבו באישפוזית.

נוכח המתואר, למרות ההתרשמות ממאמציו לערוך שינוי בחייו, לא השלים הנאשם את הליכי הטיפול כנדרש, שב לשימוש בסמים ומשכך לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית.

אשר לביצוע העבירות הנדונות - הנאשם נטל אחריות על מעשיו, תיאר את התנהלותו מול שותפיו כמניפולטיבית ועבריינית, כי תכנן והוציא לפועל את ביצוען לאחר שגייס בעורמה את שותפיו וניצלם לצורך תוכניתו - נאשמת 3 שהייתה בת זוגו באותה התקופה, ונאשם 2, חברם המשותף. המניע לביצוען היה כלכלי, להשגת "כסף קל", בין היתר למימון סמים שצרך.

טיעוני הצדדים לעונש

6. ב"כ המאשימה, עו"ד ליטל שירי, עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם - היוזם, ההוגה והמוציא לפועל - החוליה המרכזית בביצוע שלוש עבירות חמורות של סחיטה באיומים. עוד עמדה על התכנון המוקדם של העבירות, דברי האיומים הקשים שהשמיע בפני המתלוננים וקבלת כספי הסחיטה לידיו. בהסתמך על גזר דינו של נאשם 2 והפניות הפסיקה בו, עתרה באישום הראשון למתחם הנע בין 16-36 חודשי מאסר, ובאישומים השני והשלישי, למתחם הנע בין 18-40 חודשים. באשר לנסיבותיו האישיות, ציינה כי הנאשם בעל עבר פלילי מכביד בעבירות שונות לרבות אלימות וסמים, תסקירו הסופי שלילי וניסיונותיו לצלוח הליך גמילה כשלו. לקולא ציינה את הודאתו וחסכון בזמן שיפוטי. בנסיבות אלו עתרה לעונש כולל בן 55 חודשים לצד ענישה נלווית.

7. ב"כ הנאשם, עו"ד גיא עין צבי, הסכים כי חלקו של הנאשם משמעותי משל שותפיו, אך לטענתו יש להתחשב בחלקו הלא מבוטל של הנאשם 2, שהתבטא בתכנון המעשים ובחלוקת כספי הסחיטה. עוד טען כי יש ליתן את הדעת למיהות הקורבנות, צרכי זנות ומבצעי עבירה כשלעצמם. בנוסף, סבור כי יש לקבוע מתחם עונש אחד שכן המדובר בשלושה מקרים בעלי מאפיינים זהים שבוצעו בתקופה סמוכה למדי, לשיטתו המתחם הכולל נע בין 20-40 חודשי מאסר. בגזירת עונשו בתוך המתחם, ביקש להתחשב בנסיבות חייו המורכבות, בכך שעברו הפלילי בשנים האחרונות אינו משמעותי, במאמציו לתקן דרכיו, בתקופה הארוכה בה שהה בתנאים מגבילים ובכבדת הדרך הטיפולית שעבר, אף אם לא הצליח להשלים את ההליך. ב"כ הנאשם סקר בהרחבה את דרכו הטיפולית במהלך השנתיים האחרונות, לדבריו על אף שלא הצליח להשלים עד תום את תיקון דרכיו, יש מקום להתחשב בכך שביקש להשתלב בקהילה, המתין כחצי שנה בתנאי מעצר עד שבשלו התנאים והצליח לסיים שלב ג' בקהילה ולאחר מכן שהה בתנאים מגבילים מכבידים. בהינתן כל אלו עותר למקמו בשליש התחתון של מתחם הענישה.

8. **הנאשם בדברו האחרון** סיפר על ההליך החיובי והשינויים שחווה בתקופת שהייתו בקהילה הטיפולית, ולצידם ההדרדרות בהתנהלותו ונקודת השבירה במסע הגמילה. לדבריו, אחרי שנים רבות שהיה מכור לסמים הצליח להתנתק מסמים למשך יותר משנתיים אבל לא התגבר על דפוסי התמכרותו. חרף הכישלון, ביטא נכונות לרצות עונשו, ואף אופטימיות ותקווה לצלוח טיפול גמילה נוסף בין כותלי בית הסוהר.

דין והכרעה

9. על ההליך שבפני חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. ע"פ הוראות אלו, העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה שפירושו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבותיה הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, ובית המשפט לא מצא מקום לחרוג ממנו לקולא או לחומרא, נקבע העונש הראוי תוך התחשבות בנסיבות העושה.
10. על חומרת העבירות מושא תיק זה עמדתי בהרחבה בגזר דינו של שותפו, הנאשם 2, ואחזור על הדברים כעת בשינויים המתחייבים. לא ניתן לראות במעשיו של הנאשם, כטענת הסניגור, אירוע עברייני אחד. כל אחד מהמקרים בוצע במועד שונה וכלפי קורבן אחר, בכל אחד מהם הסבה התנהגות הנאשמים נזק לקורבן ופגיעה פגיעה ממשית שונה ונבדלת באינטרסים המוגנים. עם זאת, בהעדר הבדלים ממשיים ביניהם, ניתן יהיה לקבוע בגין שלושתם מתחם עונשי כולל ולגזור עונש אחד (ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל, פס' 31-18 (29.10.2014)).
11. הנאשם הורשע בשלוש עבירות של סחיטה באיומים, מעשים בזויים וחמורים שפגעו פגיעה ממשית בבטחונם, שלמות גופם ושלוות חייהם של המתלוננים. בנוסף, נפגע חופש הבחירה של המתלוננים ונגרם לחלקם נזק כלכלי (ע"פ 395/22 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 10 (18.5.2022) (להלן-עניין פלוני); ע"פ 2200/16 סויטאת נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (21.7.2016)).
- בית המשפט העליון עמד בשורת פסקי דין על חומרתה של העבירה, בהתייחסו לחומרתה של מסכת האיומים שמפעיל הסוחט כלפי הנסחט ועל הצורך בענישה מרתיעה:
- "המעשים בגינם הורשע המערער הם חמורים ביותר. כבר נקבע לגבי עבירת הסחיטה באיומים כי היא מהווה עשיית דין עצמית הפוגעת ביסודות הסדר החברתי, כמו גם במרקם חייהם ובחירותם של הנסחטים במישור האישי והכלכלי ... משכך, הרשעה בעבירה של סחיטה באיומים מחייבת ענישה מחמירה, אשר תעביר מסר ברור לפיו העובר עבירה זו מסתכן בשלילת חירותו לתקופה ארוכה ותעודד את קורבנות העבירה "לשבור את קשר-השתיקה". (ע"פ 2048/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (14.11.2018)).**
12. היבט מחמיר נוסף של מעשי הסחיטה הוא האיום בחשיפת מידע פרטי של הקורבנות שמגביר את חוסר האונים והמצוקה בהם הם שרויים. הקורבנות חשים במלכוד, כל דרך שאליה ייפנו, עלולה להחמיר את מצבם: אם יסרבו לדרישת הסוחט, עלול הוא לממש את איומיו; אם יסכימו, עלול הסוחט להמשיך לסוחטם ומצוקתם תגבר ואם יאזרו אומץ ויתלוננו על מעשה הסחיטה, עשוי להיחשף מידע שבו מחזיק הסוחט ויגרם להם נזק בלתי הפיך, **"כל נתיב שבו יבחר ללכת, יביא עליו צרה אחרת. חוסר האונים והמצוקה שבו שרוי הנסחט באיומים, וניצולם על-ידי**

הסוחט, מחדד את חומרתה הרבה של העבירה" (פלוגי, פסקה 16).

כך במקרים רבים נכפה על קורבנות הסחיטה "קשר של שתיקה", המונע מהם להתלונן פן יבולע להם:

"רק לעתים רחוקות אוזר הקורבן אומץ כדי לפנות לרשויות החוק, הואיל והוא חושש שידם של הסחטנים עלולה להשיג אותו במוקדם או במאוחר, מבלי שאנשי החוק יוכלו להושיעו. לפיכך, כשסוף סוף מעז מתלונן לבקש את הגנת החוק, יש לראות בכך הזדמנות לא רק להעניש את העבריין המסוים אשר נמצא כי חטא, אלא גם להעביר מסר לציבור בכלל, ולאלה שחוטאים בעבירות מן הסוג הזה בפרט, כי עבריינים בתחום זה עלולים לשלם על מעשיהם בדרך של שלילת חירותם לתקופה ארוכה" (ע"פ 6774/01 מדינת ישראל נ' אלעלווין (1.11.2001).

גם במקרה שלפנינו, לולא אחד המתלוננים אזר אומץ, נמלט מהנאשמים בעור שיניו והזעיק את המשטרה, ככל הנראה לא היו נחשפים מעשיהם.

13. הנאשם הוא שעמד מאחורי תכנון מעשי הסחיטה, חלקו בביצוע המעשים דומיננטי ומרכזי. הוא הגה תוכנית עבריינית מחושבת ומתוכננת היטב תוך ניצול חששם של המתלוננים מפני חשיפתם. הנאשם התנהל באופן נצלני גם כלפי שותפיו, חברתו, נאשמת 3 וידידו, נאשם 2. בתסקירו הודה כי נהג מולם בערמה ובמניפולטיביות, אם כי אין בכך כדי להפחית ממידת אשמתו, שותפיו ביצעו את המעשים מרצונם ובשל בצע כסף.

במהלך אירועי הסחיטה התנהל הנאשם בבריונות, ונקט באלימות פיזית ומילולית קשה, הוא שהכתיב את הפעולות וקצב התקדמותן, איים, תקף ונטל במו ידיו את כספי הסחיטה. במהלך האירועים איים על המתלוננים בפגיעה בגופם ובחייהם, הציג עצמו כאדם מסוכן בעל עבר פלילי ופנה לנאשם 2, שנכח עמו כל העת, בשם "אחמד" באופן שהיה בו כדי להגביר את רמת האיומים על המתלוננים ואת רמת הפחד בו היו שרויים.

דברי האיומים בהם נקט, בעיקר במסגרת האישום הראשון והשני, קשים ובוטים:

בתחילת המפגש איים על המתלונן א.א. דקות ארוכות, באומרו לו **"אתה לא הולך לשום מקום אני הולך לדקור אותך. דקרתי אנשים על פחות מזה"**, שלא יצא מזה בחיים וכשזה ביקש לעזוב איים כי **"אם אתה הולך אתה גמור אני הורג אותך"**, יחנוק אותו ויחטוף אותו עם אנשים נוספים שבדרכם למקום **וזאת כשהוא אוחז בצווארו**. עוד הורה לו תחת איומים שימחק ממכשיר הטלפון שלו את ההתכתבויות המפלילות והמתלונן עשה כדבריו. בשל מעשיו אלו הורשע הנאשם גם בעבירה של שיבוש מהלכי משפט.

במסגרת האישום השני, איים על המתלונן ב.ב. בעודו מניח עליו את ידו, כי אנשים ממתינים להם והם יעלימו אותו, יכו ויחטפו אותו. הנאשם לא הסתפק בכסף שהיה בידי המתלונן ואילץ אותו להתלוות אליו למכשיר הכספומט הקרוב. כך במרכז עיר, בתעוזה רבה ובחוסר מורא, הלך לצידו, האיץ וגער בו, תפס את ידו מספר פעמים ודחפו והכל כדי להניע אותו לשלם לו סכום כסף נוסף.

במסגרת האישום האחרון המשיך הנאשם בהתנהלותו הבריונית, איים על המתלון ג.ג כי "**הגיע למקום עם דוקרן בכוונה "לשפד אותו"**", לא הסתפק בכסף שקיבל ואילצו להוציא ממכשיר הכספומט הקרוב סכום כסף נוסף בסך 3,200 ₪.

14. הנסיבות המחמירות הנשקלות לחובת הנאשם הן **תכנון המקדים** - הנאשמים יצרו פרופיל פיקטיבי של בחורה באתר צ'אטים באינטרנט, שוחחו עם גברים תוך התחזות לה, קבעו מקומות מפגש, הנאשם התחזה לאחיה של אותה בחורה, הכל כפעולות הכנה מוקדמות למעשי הסחיטה ובמטרה להוציא לפועל את התכנית העבריינית; **חלקו הדומיננטי** - הנאשם הוא הרוח החיה מאחורי העבירות, הנאשם סיבך את שותפיו, ששיתפו איתו פעולה בעיקר בשל היכרות קודמת, והתנהל באטימות לב כלפי המתלוננים. אין להקל ראש בחלקם של שותפיו בביצוע העבירות, נאשם 2 סייע בידו בעצם נוכחותו המאיימת בכל האירועים אך לא נכח בשלב ההליכה לכספומט ואילו המתלוננים להוציא כספים ולהעבירם לנאשם 1, וכן לא נקט באלימות מילולית או פיזית כלשהי, נאשם 3 לא נכח בזירת האירועים וחלקה התמצה בפיתוי המתלוננים ובהתחזות ל"מיטל" הבדיונית. **הרקע למעשים** נעוץ בהתנהלותו העבריינית של הנאשם והתמכרותו לסמים. נסיבה נוספת לחומרה היא **הנזק שנגרם**, מעבר לבהלה והפחד שאחזו במתלוננים למשמע האיומים, הנאשם קיבל לידי סך כולל של 6,000 ₪, לא ידוע אם חולקו בהמשך בין הנאשמים ואין אינדיקציה כי כספי הסחיטה הושבו למתלוננים.

15. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי היא **ברף הגבוה**. בהקשר זה אתן דעתי לחלקו המרכזי, תכנון המעשים, ריבויים וחומרתם, ולמניע לביצועם.

16. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת כי קיים מנעד רחב של עונשים בעבירות בהן הורשע הנאשם, בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה, חומרת הנזק שנגרם לקורבנות הסחיטה ולנסיבות האישיות של המבצע:

בע"פ 5057/22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (28.12.22) מקרה שנסיבותיו חמורות יותר, והנזק שנגרם לקורבן הסחיטה קשה, נדחה ערעור מערער שהורשע בעבירות של סחיטה באיומים בצוותא, הטרדה מינית ושהיה בישראל שלא כחוק. המערער תיעד מפגש מיני עם המתלון, ללא ידיעתו, ובהמשך סחט אותו יחד עם אחרים. כתוצאה מהסחיטה נגרם למתלון נזק כבד: נטייתו המינית נחשפה, משפחתו התפרקה, איבד את תפקידו במוסד דתי ושילם לסוחטים למעלה מ-1,000,000 ₪. נקבע מתחם ענישה הנע בין 5-7 שנות מאסר. בהתחשב בגילו הצעיר ובהרשעה קודמת אחת נדון למאסר בן 5 שנים;

ברע"פ 1729/07 **עאייד עטאונה נ' מדינת ישראל** (7.6.2007) הורשע המבקש בעבירת סחיטה באיומים, לאחר שהתקשר למתלון, הזדהה בשם "אחמד", אמר שעובד בחברה לגביית שיקים עבור חברה אחרת עמה היה מצוי המתלון בסכסוך כספי. המבקש איים על המתלון במטרה להניעו לשלם את החוב, נדון בבית משפט השלום ל-9 חודשי מאסר בפועל, עונשו הוחמר במסגרת ערעור מדינה ל-3 שנות מאסר, בפסק הדין ניתן משקל רב לשיקול הרתעת הרבים ולכך שעבירה של סחיטה באיומים מצד עבריינים כלפי בעלי עסקים הפכה מכת אזור בנגב, בקשת רשות הערעור שהגיש נדחתה;

בע"פ 5769/14 **יונתן אלרואי נ' מדינת ישראל** (20.9.2015) התקבל ערעור המערער שהורשע בשתי

עבירות סחיטה באיומים, לאחר שיצר קשר עם שני מתלוננים נשואים, ודרש מהם כספים בתמורה שלא יחשוף מידע על בגידתם בנשותיהם. נקבע מתחם ענישה הנע בין 18-36 לכל אחד מהאישומים, בהתחשב בעברו הפלילי המכביד, השית עליו בית המשפט המחוזי 5.5 שנות מאסר (כולל הפעלת מאסר מותנה בן שנה). בית המשפט העליון קיבל הערעור והפחית עונשו מטעי אחדות ענישה כך שיעמוד על 5 שנים. יצוין כי כתב אישום מקביל הוגש נגד בן דודו שפעל עמו, בגין אירוע אחד נוסף של סחיטה באיומים, והוא נדון ל-24 חודשי מאסר בפועל;

בע"פ 7166/15 פלוני נ' מדינת ישראל (24.2.2016) נדחה ערעור המערער שהורשע בעבירת סחיטה באיומים ועבירות נלוות, לאחר ששידל את המתלונן לקיים מגע מיני עם אשתו וצילם אותה ללא ידיעתה. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 18-48 חודשי מאסר בגין עבירת הסחיטה בשלושה מועדים שונים והוא נדון למאסר בן 44 חודשי מאסר בפועל, הכולל הפעלת תנאי בן 4 חודשים במצטבר;

בע"פ 2048/18 פלוני נ' מדינת ישראל (14.11.2018) נדחה ערעור המערער שהורשע בעבירת סחיטה באיומים. הנאשם ואחר החליטו לסחוט כספים מחייל אותו הכירו. הם העבירו מסר למתלונן שעליו להעביר סך של 3,000 ₪ וכי אם לא יעשה כן יפגעו בו. המתלונן העביר לנאשמים את הסכום המבוקש. בהמשך, בעקבות הסחיטה, מסר המתלונן סך של 4,000 ₪ נוספים. הנאשם המשיך לדרוש סכומים נוספים תוך איום שיפגעו במתלונן אם לא יעביר את הכסף. נקבע מתחם ענישה הנע בין 18-48 חודשי מאסר, והמערער, צעיר ללא עבר פלילי, נדון למאסר בן 22 חודשים;

ע"פ 2200/16 סויטאת נ' מדינת ישראל (21.7.2016) נדחה ערעור המערער שהורשע בעבירת סחיטה באיומים, לאחר שדרש מהמתלונן, עמו קיים יחסי מין, כספים ואיים שיחשוף את נטייתו המינית. נקבע מתחם ענישה הנע בין 12-36 חודשי מאסר. המערער בעל עבר פלילי מכביד, מצבו הנפשי והקוגניטיבי מורכב, אינו יודע קרוא וכתוב, ושירות המבחן העריך את מסוכנותו כגבוהה. נדון למאסר בן 24 חודשים;

בת"פ (מח' חיפה) 37914-03-22 מדינת ישראל נ' גמאסייה (29.9.2022) הורשעו שני נאשמים, האחד בריבוי עבירות של סחיטה באיומים והשני בשתי עבירות של סיוע לסחיטה באיומים. על רקע סכסוך, איים הנאשם 1 על המתלונן פעמים רבות במטרה להניעו לשלם לו כספים. כתוצאה מהסחיטה שילם לו המתלונן 2,000 ₪. נקבע מתחם הנע בין 22-40 חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בעברו הפלילי של הנאשם 1 הכולל 4 הרשעות קודמות, גילו הצעיר והודאתו נדון למאסר בן 31 חודשים. (הנאשם חזר מערעור שהגיש בהמלצת בית המשפט העליון (ע"פ 7663/22) גמאסייה נ' מדינת ישראל (11.1.23)).

בת"פ (מח' חיפה) 10569-08-21 מדינת ישראל נ' אבינועם (19.01.2022) הורשע נאשם בעבירות של סחיטה באיומים, לאחר שבמשך חודשיים סחט באיומים את המתלוננת, שתיתן לו סכומי כסף שונים, וסך הכל העבירה לידי כ-8,000 ש"ח. נטען שהעבירות בוצעו על רקע התמכרותו של הנאשם לסמים. נקבע מתחם ענישה הנע בין 18-36 חודשי מאסר. הנאשם, לחובתו 8 הרשעות קודמות, נדון למאסר בן 33 חודשים כולל הפעלת 3 חודשי מאסר על תנאי במצטבר;

בת"פ (מח' ב"ש) 48100-03-22 **מדינת ישראל נ' עמוס** (15.11.2022) הורשע הנאשם בעבירה אחת של סחיטה באיומים כנגד המתלונן, במטרה להניא את האחרון מלרכוש בית פרטי במכרז שפורסם על ידי כונס נכסים. בעקבות מעשה הסחיטה ביטל המתלונן את השתתפותו במכרז. נקבע מתחם ענישה הנע בין 18-36 חודשי מאסר. הנאשם, בעל עבר פלילי לא מכביד, נדון למאסר בן 20 חודשים;

17. על כן, לאחר שבחנתי את נסיבות מעשי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים המוגנים והפסיקה הנוהגת, וכן נתתי דעתי למתחם הענישה שקבעתי בעניין נאשם 2 שהורשע בסיוע לנאשם, הנע בין 24-7 חודשי מאסר לכל אישום, **מצאתי לקבוע בגין כלל האירועים מתחם עונשי הנע בין 24-55 חודשי מאסר.**

גזירת העונש המתאים לנאשם

18. הנאשם לפניי, יליד 1980, לחובתו 8 הרשעות בפלילים בעבירות סמים, אלימות ואלמ"ב ורכוש, רובן ישנות. הנאשם ניהל אורח חיים התמכרותי ושולי מהיותו נער, והשתמש בסמים קשים, בעיקר סם קוקאין. זהו המקום לציין, כי עניינו של הנאשם מוכר לי היטב היות שליויתי אותו גם בהליך המעצר, הוריתי על שחרורו לגמילה ולאחר שעזב, חרף ההתרשמות שבוחר לעשות לעצמו "קיצורי דרך", אפשרתי לו להשתלב במסגרות טיפול נוספות אך ללא הועיל. הנאשם נקלט בקהילה טיפולית לאחר שהיה עצור במשך חודשים רבים ושולב במסגרת גמילה בבית מעצר והצליח לשמור על נקינותו ולעמוד בתנאי הקהילה עד לשלב ג'. כשנה לאחר ששוחרר, חלה נסיגה בתפקודו, הנאשם סירב לעבור לשלב ההוסטל ועזב. כעולה מדו"ח סיכום שהתקבל מהקהילה (ראו תסקיר מיום 21.6.22) הנאשם גילה הכרה בדפוסיו ההרסניים וערך התבוננות פנימית על הגורמים שעמדו בבסיס התמכרותו ודפוסיו המכשילים. בהמשך, שהה תקופה ארוכה בתנאים מגבילים, שולב ביחידת להתמכרויות בעירו ושיתף פעולה עם גורמי הטיפול אלא שכוחותיו לא עמדו לו, הוא חזר להשתמש בסמים ולא הצליח לגייס כוחות נוספים להשלים את הליך הגמילה. הנאשם סיפר בדבריו לעונש בפתיחות ובכנות, כי ניסה לערוך שינוי בדפוסיו ולמד רבות בהליך הגמילה אך אלו, בשלב זה של חייו, חזקים ממנו והוא אינו מצליח להמנע משימוש בסם. על כן לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית.

19. אכן, כפי שנטען ע"י המאשימה, במבחן התוצאה הנאשם נכשל, חזר לשימוש בסמים ולא הצליח להשלים את הליך שיקומו. עם זאת, לא ניתן להתעלם מכברת דרך טיפולית ארוכה שעבר, ניכר שהנאשם מבין היטב את שורשי דפוסיו המכשילים ולא איבד מרצונו לשקם את חייו.

20. באיזון בין השיקולים השונים, עברו הפלילי והעדר המלצה טיפולית-שיקומית ובשים לב לעונש שנגזר על נאשם 2, שחלקו קטן יותר והוא נעדר עבר פלילי, היה ראוי למקם את הנאשם בחלקו המרכזי- עליון של המתחם. עוד ראוי ליתן משקל לשיקול הרתעת היחיד והרבים נוכח טיב מעשיו, נפיצותם והקושי בחשיפתם והערכת שירות המבחן לפיה נשקף ממנו סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק. עם זאת אתחשב בכברת הדרך שעבר מתוך תקווה שיימצא את הכוחות להמשיך לצעוד בה עד הסוף הטוב, ואמקמו במיקום נמוך יותר במתחם. עוד יש מקום להטיל על הנאשם מאסרים מרתיעים צופי פני עתיד ולהשית עליו פיצוי למתלוננים.

21. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **32 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרו 5.10.20-12.4.21.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו עבירת סחיטה באיומים או כל עבירת אלימות אחרת מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. פיצויים בסך 12,000 ₪ לעדי תביעה 1-3 שיחולקו באופן הבא: 3,000 ₪ לע"ת 1; 4,500 ₪ לע"ת 2; 4,500 ₪ לע"ת 3; הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.5.23 ויועבר למתלוננים בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה למזכירות בית המשפט.

ה. הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 20.3.23 עד השעה 10:00 בבית מעצר "הדרים". עד למועד זה יעמדו ערבויות הכספיות שנקבעו בהליך המעצר הנלווה. מוצא צו עיכוב יציאה מהארץ.

תשומת לב שב"ס לבקשת הנאשם לשלבו בטיפול ייעודי במהלך מאסרו.

צו כללי למוצגים

עותק יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ב טבת תשפ"ג, 15 ינואר 2023, במעמד הצדדים.